

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 326/06
01.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vesne Popović, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić, Milomira Nikolića i Jovanke Kažić, članova veća, u parnici tužioca AA čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženih BB, čiji je punomoćnik BV advokat i VV, čiji je punomoćnik BG, radi poništaja ugovora, odlučujući o reviziji tuženog BB izjavljenom protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž. broj 2142/04 od 28.4.2005. godine, u sednici održanoj 1.6.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog BB, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž. broj 2142/04 od 28.4.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Bogatiću P. 721/03 od 19.5.2004. godine poništen je kupoprodajni ugovor zaključen između tuženog BB kao prodavca i tužene VV kao kupca, overen u Opštinskom sudu u Bogatiću Ov. br. 1030/03 od 24.7.2003. godine do namirenja potraživanja tužilje prema tuženom BB u iznosu od 12.000 DEM u dinarskoj protivvrednosti po najpovoljnijem kursu koji plaćanju poslovne banke za efektivnu stranu valutu u momentu isplate, kao i iznosa troškova izvršenja, a po poravnanju zaključenom u predmetu istog suda R. 57/01 od 7.12.2001. godine naplatom od prodaje 1/2 kp. aa po kulturi njiva treće klase u K.O. GG čija je ukupna površine 2.34,17 ha, pa su tuženi obavezani da ovo utvrđenje trpe kao i da tužilji naknade parnične troškove u iznosu od 54.400,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Šapcu Gž. broj 3142/04 od 28.4.2005. godine, odbijene su žalbe tuženih i navedena prvostepena presuda je potvrđena.

Protiv pravnosnažne presude donete u drugom stepenu reviziju je blagovremeno izjavio tuženi BB, zbog pogrešne primene materijalnog prava.

U odgovoru na reviziju tužilac je osporio navode revizije i predložio da se odbiju kao neosnovani.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ranije važećeg ZPP-a koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik" RS br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nema bitne povrede na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilja i tuženi BB, kao i njihova sestra bili su suvlasnici na zaostavštini iza pok. oca sa suvlasničkim udelima od po 1/3, da su u postupku deobe u predmetu Opštinskog suda u Bogatiću R. 57/01 zaključili poravnanje 7.12.2001. godine. U ovoj deobi, s obzirom da mu je druga sestra poklonila svoj suvlasnički deo BB je dobio 2/3 parcele broj _ zajedno sa porodičnom stambenom zgradom i još dve zgrade na ovoj parceli, parcele bb i vv i 1/2 parcele gg, sve KO GG. Tužilja je dobila 1/3 parcele broj _ i 1/2 parcele gg. Tuženi BB se obavezao da tužilji na ime njenog svojinskog udela u zgradama, ozida objekat određene veličine na njenoj trećini parcele broj 6 i da joj taj objekat preda najkasnije do 1.1.2003. godine, a ukoliko ovu svoju obavezu ne izvrši u ugovorenom roku, obavezao se da joj do 1.2.2003. godine isplati 12.000 DEM u dinarskoj protivvrednosti. Tuženi BB nije ispunio ni jednu od ovih obaveza, pa je tužilja podnela predlog za izvršenje u predmetu I. broj 259/03 u kome je doneto rešenje o izvršenju 2.10.2003. godine, kojim je određeno izvršenje radi naplate tužiljinog potraživanja iz navedenog poravnanja prodajom 1/2 parcele 1571. Nakon podnetog predloga za dozvolu izvršenja, tuženi BB je ugovorom Ov. broj 1030/03 od 24.7.2003. godine prodao tuženoj površinu od 0.95,00 hektara od svoje polovine parcele 1571. Ocnom izvedenih dokaza prvostepeni sud je utvrdio da je tuženi BB znao da će zaključenjem ovog ugovora pričiniti štetu tužilji odnosno osujetiti naplatu njenog dospelog potraživanja, kao i da je punomoćnik tužene VV koji je u njeno ime i za njen račun kupio spornu zemlju, mogao znati da se ovom kupoprodajom šteti tužilji, jer ga je na to upozorila sama tužilja. Takođe je utvrđeno da tuženi nema dovoljno sredstava za ispunjenje tužiljinog potraživanja, kao da ni vrednost 1/2 parcele 1571 nije dovoljan za namirenje ovog potraživanja.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi su pravilnom primenom materijalnog prava usvojili zahtev tužilje kao u izreci prvostepene presude, dajući za to razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Pobijanje dužnikovih pravnih radnji regulisano je odredbom člana 280. do 285. Zakona o obligacionim odnosima. Prema odredbi člana 280. ovog Zakona svaki poverilac čije je potraživanje je dospelo za isplatu, bez obzira kada

je nastalo, može pobijati pravnu radnju svog dužnika koja je preduzeta na njegovu štetu. Smatra se da je pravna radnja preduzeta na štetu poverilaca ako usled njenog izvršenja dužnik nema dovoljno sredstava za ispunjenje poveriočevog potraživanja. Prema odredbi člana 281. stav 1. istog Zakona teretno raspolaganje može se pobijati ako je u vreme raspolaganja dužnik znao ili je mogao znati da preduzetim raspolaganjem nanosi štetu svojim poveriocima i ako je trećem licu sa kojim je ili u čiju korist je pravna radnja preduzeta, to bilo poznato ili moglo biti poznato. U postupku pred prvostepenim sudom utvrđeno je da je tuženi Živorad znao da će zaključenjem spornog ugovora prouzročiti štetu tužilji, odnosno da će je osujetiti u naplati njenog potraživanja koje je dospelo 1.2.2003. godine, i da je tuženoj VV to moglo biti poznato, s obzirom da je njen punomoćnik preko koga je zaključila navedeni ugovor, na te činjenice upozoren. Neosnovani su navodi revizije da je protekao rok za podnošenje ove vrste tužbe iz člana 285. stav 1. ZOO, s obzirom da je raspolaganje koje se pobija učinjeno zaključenjem i overom kupoprodajnog ugovora 24.7.2003. godine, a tužba u ovoj parnici je podneta 5.12.2003. godine. Ostalim navodima revizije u suštini se osporava utvrđeno činjenično stanje iz kojih razloga se s obzirom na odredbu člana 385.stav 3.ZPP-a, revizija ne može izjaviti.

Na osnovu člana 393. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća

sudija

Vesna Popović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić

st